

vore Kredse, staar den levende Overbevisning, som blandt andet jeg har haft under alle disse Forhandlinger og har tilladt mig at gøre gældende, at naar man ønsker hurtigt Valg, saa var der ingen Vej udenom en ny Valglov. Ved at hindre Valgloven fik man med andre Ord ikke hurtigt Valg. Dernæst er det afgjort, at Venstre og det konservative Folkeparti slet ikke ved deres Samarbejde kunde muliggøre en ny Valglov. Der skal mindst eet Parti af de to andre med for at faa vedtaget en Valglov, og Opgaven maatte da paa dette tekniske Omraade være at muliggøre Valgloven ved en almindelig Valglovsforhandling og derigennem sikre Valgenes Gennemførelse saa hurtigt som muligt. I denne Forbindelse vil jeg understrege, at var de tidligere Opfordringer fra min Side, som jeg her i Rigsdagen har fremført overfor det foregaaende Ministerium, blevet fulgt, var Valgloven kommet i Tide her, og havde man med god Villie fra alle Partiers Side givet sig i Kast med Opgaven, saa vilde vi efter min Mening kunne have faaet Valg før den 22. April, med andre Ord, saa vilde vi have opnaaet det, som var et fælles Maal for Venstre og Folkepartiet, at faa Valget hurtigt, saa vilde vi have været et godt Stykke Vej længere fremme, end vi er i dette Øjeblik. Men her har vi netop de to Traade, som er slyngede sammen i den Politik, vi har ført: Den ene Traad tilkendegiver, at vi ønsker Valg saa hurtigt som muligt, og den anden tilkendegiver, at vi ønskede at gennemføre Betingelsen for at faa Valg saa hurtigt som muligt. Vi har derfor gjort, hvad vi kunde, for at faa Valgloven bragt i Havn.

Dernæst siges, at dette er sket — det har jeg læst — gennem en Trekant. Nu er det jo ejendommeligt, at intetiden danske Rigsdag kan gennemføres, uden at der er en Trekant eller en Firkant. Der er ikke noget Parti, der er i Stand til at lægge saa meget som et Straa over paa det andet lovgivningsmæssigt uden en Trekant eller en Firkant. Og til dem, der snakker om denne Trekants Anvendelse, vil jeg sige: Kom op og modbevis mig, hvis De kan! Hvorledes vil De — hvis jeg maa bruge et Begreb, som ganske vist ikke kan siges at være egentlig geometrisk — ved en Tokant kunne gennemføre noget som helst i den danske Rigsdag, saaledes som denne er sammensat i Øjeblikket? Nej, der skal 3 Partier til. Som forleden Dag, da det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) var Ordfører i

Trustloven for Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne, da skulde der 3 Partier til for at gennemføre Forslaget; eller den Gang, vi skulde sælge eller rettere sagt, ikke solgte, men dog løsnede Baandene til Island, og det ærede 10de Medlem for Hovedstaden var en af Hovedmændene for Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne, da var der ogsaa en Trekant; og den Gang Venstre tog sit Standpunkt sammen med Socialdemokraterne og de Radikale i det sønderjydske Spørgsmaal mod Folkepartiet, da var det ogsaa en Trekant. Det siger jeg ikke for at sige noget ondt om Venstres Stilling som Trekantparti, men jeg anfører det, fordi det var umuligt overhovedet at faa Lovgivningsarbejdet i Gang, hvis man ikke lavede en Trekant her paa Rigsdagen. Den Mistænkeliggørelse, som laves paa dette Udtryk, har derfor ingen Steder hjemme. Den er Udtryk for Partinærsomhed, Partiprofitlighed, men den er paa tværs af den egentlige politiske Stilling i Rigsdagen, hvad for øvrigt ethvert Barn, der beskæftiger sig med Politik, ved fuldt ud Besked med.

Den Gang det rygtedes paa Rigsdagen og blev meddelt under forskellige Former her, at der var en Krise under Opsejling — den Krise, som har faaet en meget stærk Omtale af de tre foregaaende Talere —, stillede vi os overfor denne Krise med Blikket henvendt paa dette: Kunde vi faa hurtigt Valg og ved Valgdagen forhaabentlig slaa Ministeriet Zahle, og er vi i Stand til igennem en ny Valglov at muliggøre dette Valgs hurtige Afholdelse? Ud fra dette har vi handlet, og naar jeg nu har læst i en Række Aviser, at der skulde være en Modsætning mellem vor og Venstres Stilling til Ministeriet Liebe — og dette har været en Slags Understrøm for Betragtninger, der er gaaet ud paa at vise, at man fra den Side har staaet mere fast, end vi andre har gjort —, vil jeg give den Oplysning her, at vore Repræsentanter paa Amalienborg Natten mellem Paaskelørdag og første Paaskedag indtog ganske det samme Standpunkt som Venstres Repræsentant, nemlig det Standpunkt ikke under nogen Omstændigheder at tilraade Ministeriet Liebes Afgang. Vi har overfor dette Spørgsmaal indtaget det naturlige Standpunkt, der fulgte af hele den Situation, der er skabt gennem Ministeriet Zahles Fald og det Ministeriums Tiltræden, der traadte i Stedet for Ministeriet Zahle. Endvidere er der nævnt, at paa den Henvendelse, som fandt Sted fra Københavns Borgerrepræsentation, skulde man fra